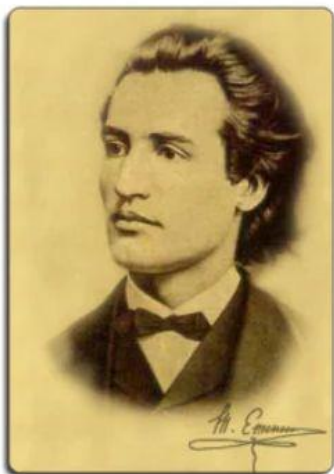

MIHAI EMINESCU

1850 : se naște la Ipotești pe data de 15 ianuarie ca al șaptelea copil al familiei Eminovici.

1858 – 1860 : urmează școala primară.

1860 – 1861 : urmează cursurile Ober Gymnasyum din Cernăuți

1867 : este angajat ca sufleur în trupa de teatru a lui Mihail Pascaly.

1869 : se înscrie la Universitatea de Filosofie din Vienna.

1872-1874 : este student la Berlin.

1873 : primește o slujbă la Consatul român din Berlin.

1874 : este numit ca director la Biblioteca Centrală din Iași.

1877 : se stabilește la București, unde este redactor la ziarul « Timpul », unde desfășoară o intensă activitate publicistică.

1883 : începe o perioadă dramatică pe planul sănătății sale, marcată de internări în spital, urmate de reveniri în viața publică și de activitate literară, alternanțe ce se vor întâmpla pînă la prematura sa moarte.

1889 : în cursul nopții de 15 iunie, la ora 3 a.m., moare în sanatoriul doctorului Șutu și va fi înmormîntat, două zile mai târziu la cimitirul Bellu din București.

Poeziile sale cele mai cunoscute, care i-au adus faima și titlul de cel mai mare poet român: Luceafărul, Mortua Est, Scrisoarea a III-a, Epigonii, Lacul, Singurătate, O mamă, Adio, Înger și demon, Melancolie, Dorința, Floare-albastră, Memento Mori, Strigoii, Odă (în metru antic), Mai am un singur dor, La steaua.

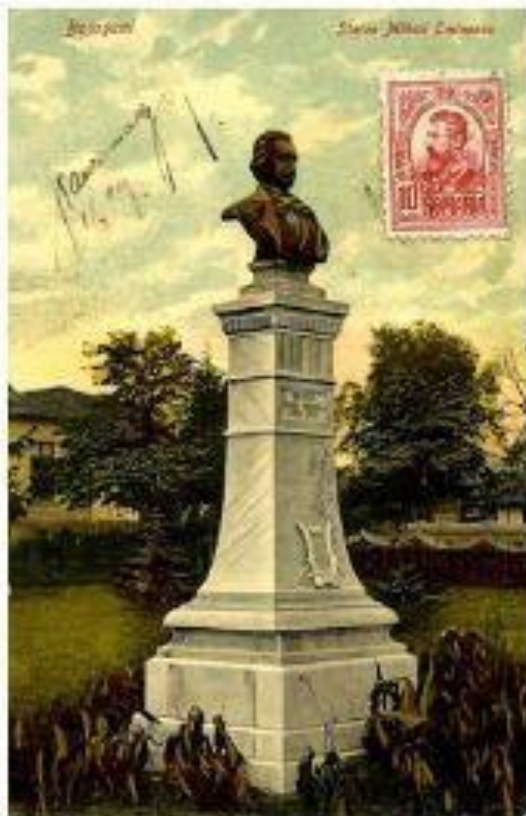
VIAȚA SA

O POEZIE ȘI CASA LUI MIHAI EMINESCU

Mihai Eminescu

La mijloc de codru...

La mijloc de codru des
Toate păsările ies,
Din huceag de aluniș,
La voiosul luminiș,
Luminiș de lângă baltă,
Care-n trestia înaltă
Legănându-se din unde,
În adâncu-i se pătrunde
Și de lună și de soare
Și de păsări călătoare,
Și de lună și de stele
Și de zbor de rândurele
Și de chipul dragei mele.

Bustul lui Eminescu din Botoșani- foto. J. Bielig

Fotografie cu casa familiei Eminovici, în 1909